

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem klarer sig ikke ved at tillægge mig Ord, jeg ikke har brugt. Jeg har ikke nævnt Ordet urigtigt overfor det ærede Medlems Udtalelser. Jeg har sagt, at det ærede Medlem kan ikke klare Sagen paa den Maade, som han forsøger; saaledes klarer man nu en Gang ikke Forholdet mellem By og Land. Hvis det ærede Medlems sidste Udtalelser skal forstaas saaledes, hvad jeg formoder, at han meget ønsker at være med til at faa dette Forhold ændret og faa den danske Jord til Brug for den danske Ungdom, navnlig Landbougdommen, skal vi saa ikke enes om, at saa maa vi søge at gaa den Vej, som er nødvendig, nemlig give Statsmagten den Myndighed i Hænde, som maa til for paa en Tid, hvor der ikke er Jord at faa, at skaffe den frem til rimelige Priser. Thi Forholdet er jo det, at saa længe Husmandsloven har bestaaet, har der været 2—3 Gange saa mange Ansøgere til Lodderne, som der har været Lodder.

Christen Ernst Christensen: Fra mange Sider i dette Ting har der lydt Røster om den alvorlige økonomiske Situation her i Landet. Ogsaa i de sønderjydske Landsdele er Stillingen meget vanskelig, idet den økonomiske Genforening er blevet vanskeliggjort ved den tyske Marks næsten fuldstændige Sammenbrud, hvilket har medført store og ofte skæbnesvangre Forskydninger i Formueforholdene. I det Kaos, som Verdenskrigen efterlod, var der ikke mange, der saa fast Vej eller Sti. Der raadede alle Vegne en stor Optimisme, nu skulde alt nok komme i Gang igen, og der var mange, der lod sig lede af Lygtemænd. Mægtige Summer, maaske Hundreder af Millioner, kunde have været sparet, hvis der havde været nogen, der havde kunnet forudse Begivenhedernes Gang. Allerede paa et meget tidligt Tidspunkt begyndte man dernede at afløse Markgælden og lod den gaa over til Kronegæld. For den danske Stat var det paa det Tidspunkt umuligt at gribe ind, da den ikke besad Suveræneteten. Langt den største Del af Markgælden er blevet afløst, da den stod i en Kurs af 30—40. De tyske Kreditforeningsobligationer er blevet tilbagebetalt til en Kurs af 120, medens de nye Kreditforeningsobligationer er solgt til en Kurs af gennemsnitlig 78. Naar

man tager disse Forhold i Betragtning og dertil føjer, at der ofte er betalt Vekselrenter i indtil et Par Aar til den Tid, da Gældsforholdet er blevet ordnet, vil man kunne forstaa, at denne Landsdel, der i Dag kunde have staaet saa godt som ganske uden Gæld, for mange Egenes Velkommende næsten er kommet op paa en lignende Gældsbyrde, som den havde før Krigen.

Dette er allerede slemt nok, men det værste er, at paa den anden Side er Formuen saa godt som tabt. Det er for Nordslesvigs Vedkommende henved 500 Mill. Mark, der er gaaet tabt. Det er de Kapitaler, af hvis Renter de gamle skulde leve, og for hvilke der skulde startes Erhverv og Børnene sættes i Vej. En Del af disse Millioner er jo kommet forholdsvis let i Krigens sidste Aar, men langt den største Del er Frugten af Aaringers Stræbsomhed, Nøjsomhed og Flid, og man vil kunne forstaa, at der ved disse Tab lægges et stort Tryk paa Befolkningen dernede. Jeg skal dog her udtale en uforbeholden Tak for den store Hjælp, vi har faaet ved Valutareguleringen; den har afbødet det værste Tryk.

Landbrugets Kaar dernede er heller ingenlunde blide for Tiden. Høsten har været lille i en stor Del af vor Landsdel og vi sporer i høj Grad Krigens Eftervirkninger ogsaa paa Landbrugets Omraade, Nedgang i Besætningernes Værdi og Udbytte, Jordens Forarmelse og Nedgang i Kultur, Mangel paa Driftskapital. Især er Vanskelighederne store i store Dele af Midt- og Vestslesvig, hvor Landboerne ganske særlig er henvist til at skaffe sig Indtægt ved Salg af Kreaturer. Her staar man nu i en meget vanskelig Tid, maaske overfor at maatte foretage en delvis Driftsændring.

Handel, Haandværk og Industri og de andre Erhvervsgrene har det heller ikke let. Det er ganske klart, at den tyske Valutadumping særlig gør sig gældende i Grænsedistrikterne, hvor man har saa let Adgang til at komme over Grænsen ved Hjælp af Grænsepassene, og den tyske Marks rivende Fald i den sidste Tid har da ogsaa givet sig til Kende i, at Grænsetrafikken er steget ganske enormt. Der er paa Grænsepas i September Maaned passeret over 100 000 Mennesker over Grænsen. Der kan rimeligvis ikke siges stort til disse Køb af Varer Syd for Grænsen, naar Forholdet er det, at Folk i sidste Øjeblik søger at redde lidt af Resterne af den Formue, som de har tjent ved Aarin-